‘Methods of Assembly’ A Case for Embeddedness

Camille Sineau

TITLE	Methods of Assembly
TUTORS	James Binning, Maria Lisogorskaya, Amy Perkins, Angela Schütz, Camille Sineau, Noémie Zurbriggen
INSTITUTE	EPFL – ENAC, Lausanne, CH
TYPE	Studio
YEAR	2021-2023 (in Burtigny)
CURRICULUM	Bachelor year 2
LENGTH	2 semesters
GROUP SIZE	14 to 18 students per semester
ECTS	28

The work presented here, from the course ‘Methods of Assembly’, is a pedagogical attempt to realise an embedded practice with a specific focus on the local material supply chain, autonomy and housing in a rural context. Drawing from anthropological methods and principles, the studio aims to develop approaches to working in a place that are neither extractive nor exploitative and nurture long-term relationships that are mutually beneficial.

The location: Burtigny, a Swiss commune in the Canton de Vaud with 414 inhabitants. Burtigny is located in the Lemanic Arc on the foothills of the Jura Vaudois. With 200 ha of forest, the village recently gained attention for leaving the cantonal and federal forestry management system to manage its woods independently, following the principles of a ‘gardened forest’. This approach involves no clearing or planting, and felling only selected trees, on demand – allowing for the forest’s natural regeneration and growth.

We first spoke with Valérie Jeanrenaud, the mayor, over the phone in the summer of 2021. Burtigny’s name had come up during a conversation while we were investigating small-scale forestry management around Lausanne, which was our focus that year. After a first meeting with Jeanrenaud, whose convictions and energy were immediately compelling, we agreed to collaborate. She gave us access to the town hall for regular reviews and workshops, as well as seminars and local discussions. This partnership spanned two years and offered an ideal setting to explore a more grounded and place-based approach to teaching, shaped by the relationships we built with the village, its forest, and its inhabitants. We experimented with various research methods, carried out through long walks, interviews, local correspondence, material surveys, photography and archival research.

Each term began with a hike to explore and get familiar with the local landscape. The first one led us into the forest of Burtigny, where

‘Methods of Assembly’ Een pleidooi voor verbondenheid

Camille Sineau

TITEL	Methods of Assembly
DOCENTEN	James Binning, Maria Lisogorskaya, Amy Perkins, Angela Schütz, Camille Sineau, Noémie Zurbriggen
INSTELLING	EPFL – ENAC, Lausanne, CH
TYPE	studio
JAAR	2021-2023 (in Burtigny)
CURRICULUM	bachelor jaar 2
DUUR	2 semesters
GROEPSGROOTTE	14 tot 18 studenten per semester
ECTS	48

Wat hieronder wordt gepresenteerd, de cursus ‘Methods of Assembly’ (Manieren van verbinding), is te zien als een pedagogische oefening om een onderwijsmethode te realiseren, die speciaal is gericht op lokale materiaalketens, autonomie en woningbouw in een landelijke omgeving. Aan de hand van antropologische methoden en principes, wordt in deze studio een werkwijze ontwikkeld die goed is ingepast in een specifieke locatie, zonder deze uit te buiten of te exploiteren. Het doel is juist een wederkerige en langdurige relatie op te zetten, die wederzijds voordelen met zich meebrengt.

De locatie: Burtigny, een Zwitsers dorp met 414 inwoners. Burtigny ligt in het kanton Vaud, in het gebied boven het meer van Genève, aan de voet van het Juragebergte. De gemeente beschikt over 200 ha bos. Het lokale bestuur trok onlangs de aandacht door een punt te zetten achter het kantonnale en federale bosbeheer, en de bossen zelfstandig en volgens de principes van ‘tuinierend bosbeheer’ te gaan behandelen. Hierbij wordt bos niet grootschalig gekapt of aangeplant, maar worden er uitsluitend op aanvraag afzonderlijke bomen uitgekozen en gekapt, zodat het bos natuurlijk kan aan- en doorgroeien.

In de zomer van 2001 spraken wij via de telefoon de burgemeester van Burtigny, Valérie Jeanrenaud, voor het eerst. De naam van het dorp was gevallen tijdens het onderzoek naar kleinschalig bosbeheer in het gebied rond Lausanne, waarop we ons dat jaar concentreerden. Na een eerste ontmoeting met Jeanrenaud, wier overtuigingen en energie ons onmiddellijk aanspraken, besloten we te gaan samenwerken. Ze stelde het gemeentehuis voor ons open, zodat we daar besprekingen en workshops, als ook seminars en publieke discussies konden organiseren. Deze samenwerking, die twee jaar duurde, bleek de ideale omgeving voor een onderzoek naar een meer ingebedde, locatiespecifieke benadering van het onderwijs. De basis werd gevormd door de relaties die we in de loop van de tijd opbouwden met het dorp, het bos en de bewoners.

we met Jean-Pierre Kaeslin, the local forester, who had identified a t ree to be felled. Together with his team and a mobile sawmill, the tree was chopped down and processed on site. The wood was then transported back to school and left to dry over time. It became the material used by the studio for models and mock-ups throughout the terms. Green at first, the timber revealed itself as a living material – far from inert – as the models shifted, cracked and moved. What initially seemed an inconvenience to the students gradually grew into a strong attachment to the local wood.

The studio's programme evolved through ongoing dialogue with local actors. Following our visit to the forest, the first term focused on the village's timber supply chain and wood as a primary material. The second term shifted to Burtigny's social conditions, informed by archival research, interviews and engagement with local groups. Like many villages in the region, Burtigny is facing a demographic crisis, struggling to attract younger residents due to a lack of affordable housing. The mayor shared a long-standing idea for a cooperative project, which became the term's focus. We organised a seminar at the town hall with residents and regional cooperative groups, sparking discussions that shaped the students' research and proposals. These were later shared with the inhabitants, while Jeanrenaud established links with a cooperative group interested in launching a real project.

In the second year, we explored a more speculative approach, using fiction as a tool and craft as a method. Students were given *The*

Tree cutting on site with Roland Freymond, sawmill Les 2 Rivières/ Bomen kappen op locatie met Roland Freymond, houtzagerij Les 2 Rivières

We experimenteerden met verschillende onderzoeksmethoden en pasten die toe via lange wandelingen, interviews, correspondentie, materiaalonderzoek, fotografie en archiefonderzoek.

Elk semester begon met een wandeling, om het landschap te verkennen en ermee vertrouwd te raken. De eerste wandeling leidde ons naar het bos van Burtigny, waar we boswachter Jean-Pierre Kaeslin ontmoetten. Hij had een boom geselecteerd die zou worden gekapt. Hij en zijn team gebruikten daarvoor een mobiele houtzagerij om de boom ter plaatse te verwerken. Het hout werd vervolgens naar de school gebracht om daar een tijdje te drogen; gedurende de semesters werd het door de studenten gebruikt voor maquettes en *mock-ups*. Het nog verse hout bleek een levend, verre van inert materiaal, want de maquettes verzakten, scheurden en bewogen. Aanvankelijk ervoeren de studenten dit als ongemakkelijk, maar geleidelijk aan raakten ze gehecht aan het lokale hout.

Het cursusprogramma ontwikkelde zich via een voortdurende dialoog met diverse lokale actoren. Na ons bezoek aan het bos richtten we ons in het eerste semester vooral op de plaatselijke houtketen en op hout als primair materiaal. In het tweede semester verschoof onze aandacht op basis van archiefonderzoek, interviews en betrokkenheid bij groepen in het dorp naar de sociale omstandigheden in Burtigny. Net als veel dorpen in de regio kampt Burtigny met een demografische crisis en

***Return of the Commons*. Woodprint on fabric.This scene imagines Burtigny in 2072, with a 2,5°C increase and a collapse of global infrastructure/** *Return of the Commons*. Houtdruk op stof. Deze scène verbeeldt Burtigny in 2072, uitgaande van een temperatuurstijging van 2,5°C en de ineenstorting van de wereldwijde infrastructuur

Dispossessed, a novel written by Ursula K. Le Guin, as a model for world-building narratives and asked to imagine a future for Burtigny. Within set parameters – such as global temperature rise, levels of autonomy and agricultural models – and grounded in their fieldwork, they collectively imagined alternative scenarios. Alongside this fictional work, and with timber remaining the central material, we collaborated with Simon Kroug, a local woodcarver. Over six weeks, Kroug guided the students through the slow and deliberate process of carving and printing to translate their narratives into powerful propositions and representations, where fiction did not provide answers but offered visions and proposals for what could be a durable future for Burtigny.

We would like to express our gratitude to: all the students over the four semesters; Valérie Jeanrenaud, Mayor of Burtigny; Jean-Pierre Kaeslin, Former Forester of Burtigny; Roland Freymond, Mobile Sawmill Les 2 Rivières; Simon Kroug, Woodcutter; Fondation Audemars Piguet

heeft het vanwege het gebrek aan betaalbare woningen moeite om jongere bewoners aan te trekken. Nadat de burgemeester een langgekoesterd plan voor een coöperatief project met ons had gedeeld, werd dit de focus van het tweede semester. We organiseerden in het gemeentehuis een bijeenkomst met bewoners en regionale coöperaties. Dit bracht discussies op gang, waardoor het onderzoek en de voorstellen van de studenten vastere vorm aannamen. De uitkomsten werden vervolgens gedeeld met de bewoners, terwijl Jeanrenaud contact legde met een coöperatie die geïnteresseerd was in het opstarten van een concreet project.

In het tweede jaar testten we een speculatieve aanpak, waarbij fictie als instrument werd gebruikt, en ambachtelijkheid als methode. Met de roman *The Dispossessed* van Ursula K. Le Guin als voorbeeld van een verhaal hoe je een wereld moet bouwen, kregen de studenten opdracht om een toekomst voor Burtigny te bedenken. Binnen gestelde parameters, zoals wereldwijde temperatuurstijging, een zekere mate van autonomie en bepaalde agrarische modellen, en op basis van hun veldwerk bedachten ze met elkaar een aantal alternatieve scenario's. Omdat het materiaal hout telkens centraal stond in de studio, werkten we daarnaast samen met Simon Kroug, een houtsnijder uit de buurt. Gedurende zes weken begeleidde Kroug de studenten tijdens een langzaam en weloverwogen proces van snijden en afdrukken, waarmee ze hun verhalen konden vertalen naar spannende voorstellen en beelden. Deze fictieve situatie leverde geen concrete antwoorden op, maar wel visies en voorstellen voor de duurzame toekomst van Burtigny.

Vertaling: InOtherWords, Maria van Tol

Met dank aan: alle studenten die deelnamen aan deze vier semesters; Valérie Jeanrenaud, burgemeester van Burtigny; Jean-Pierre Kaeslin, voormalig boswachter van Burtigny; Roland Freymond, mobiele houtzagerij Les 2 Rivières; Simon Kroug, houtsnijder; Fondation Audemars Piguet